

Ἄδύνατη μητέρα !
Περῶν τὰ σπυδικά μου
Καὶ λιώνει τὴν καρδιά μου
Σὰ νῆτανε κρη!

Πειὼ μᾶτι θὰ μπορέση
Στὴ τόση σου ὀδύνη
Ἄδύνατο νὰ μελεῖ
Σ' ἐσένα ἐμπροστά.

Στὸν ἔξοχο τεχνίτη
Πῶς ἔδωκες τὴ χεῖρα
Εἰς τὸ πανί νὰ πᾶρη
Τὴν ἄγια σου μορφή;

Καὶ τ' ἄφραγο νὰ γίνῃ
Πανί του ἐβλογημένο
Καλὸ καὶ φωτισμένο
Σὰ νῆταν ζωντανό!

Τ' ἀθάνατο τοῦ Dolce
Ἀμίμητο κοντῆλι
Σοῦ ἐτύπωσε στὰ χεῖλη
Τῆς πίκρας τῆ σιωπῆ.

Ἡ ἐνδόμηχί σου θλίψη
Πιστὰ ζωγραφισμένη
Μαγοῦλα πικραμένη
Τὰ δάκρυα μας κτελεῖ.

Τὴ φύσι συνταράζει
Τ' ὀλόφωτο πανί σου,
Λέν εἶσαι μοναχὴ σου
Ποῦ κλαίγεις τὸν Ἰησοῦ.

Τὸν κλαίγει ἡ ἀνθρωπότης
Τῆς γῆς οἱ πονεμένοι
Οἱ τόσ' ἀφρανεμένοι
Οἱ ἄπειροι φτωχοί.

Τὸ θεῖο σου τὸ δάκρυ
Ποῦ σβύνει τὸ σκοτάδι
Ἐνίκησε τὸν Ἄδη
Καὶ πάντα θὰ νικᾷ.

Οἱ πολυπικραμένοι
Θὰ τῶχονε ἀσπίδα
Καὶ μόνη τους ἐλπίδα
Στὰ βιάσανα τῆς γῆς.

Ὡ Mater dolorosa
Κρινόλευκη Παρθένα
Οἱ ἐλπίδες μας σ' ἐσένα
Ποτὲ δὲν θὰ σβυστοῦν

Γλυκεῖα τοῦ κόσμου μάννα
Μητέρα πικραμένη
Καὶ πολυδακρυσομένη
Λυτήσου μας κι' ἐμᾶς.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς σύζυγον

Γνωστὸς παντοῦ ὡς σύζυγος πολὺ πολὺ ἀγαθὸς
α' ὅλη τὴ γῆ καί σ' οἱ θανάτῳ τὰ πέλατα
ἀφοῦ καὶ στὴν Παράδεισον εἶνε μοναδικὸς
ἄγγελος μὲ τὰ

Χρ. Ἐδπ.



Εἰς τὸν λόγον τῆς ὁμοιοκαταληξίας; θὰ δοθῇ ἓνα σῶμα «Ἀκροδημαϊκῶ»
Ἡμερολογίου